Faber, Aegidius: Speculum Exemplorum
Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>, 1. März 1490 Seite 498

qn̄ ſcꝫ recordamur gratie ſaluatoris no/
bis exhibite ⁊ ꝯtēpte. Et maxime ꝙ tp̄s in
dultū nobis ad penitendū amiſimus in cu
ius tam breui horula tantam miſcōiaꝫ po
tuiſſemus ꝯſecuti fuiſſe.

Infirmitas. XC

Fuit q̄dam miles quē vidi in weſtfalia
⁊ dicebat̄ dn̄s Hermannus de ludinchu
ſen. Hic erat alto ſanguine natus ⁊ corꝑa/
liter formoſus. fortis ⁊ optime diſpoſitus
ſed occulto dei iudicio lepra incurabili ꝑ/
cuſſus fuit. Et cū incurabilē ſe ſentiret da
tus fuit in reprobū ſenſum. et deſperās de
ſalute aīe dixit q̄ſi indignato aīo de deo
Deꝰ abſtulit mihi formoſuꝫ corpꝰ ego ſibi
auferā formoſam aīam. Et gl'iabat̄ miſer
q̄ſi vltionē faceret de infirmitate corꝑis ꝙ
aīam ſuā ꝑ peccata ſua diabolo traderet.
Et ſic poſtmodū timore dei poſtpoſito pu
blice ſe peccatis inuoluit. intantū vt etiam
publicus fieret vſurarius. Sed tandē ac
creſcētibꝫ doloribꝫ ⁊ eū exire ꝯpellētibꝫ im/
penitēs obijt ⁊ extra cymiteriū ſepultꝰ eſt.

XCI

Refert magiſter Johānes nider in for/
micario ꝙ nuꝑ viuebat in eccleſia magun
tina in ſummo canonicoꝝ ꝑpoſitꝰ clericus
ſolo noīe ⁊ nobilis. ſed in armis miles. ī ve
ſtitu ſtipēdariꝰ. moribꝫ ꝑ oīa diſſolutꝰ. q̄ li/
cet de altarꝫ latiſſimis viueret bn̄ficijs. ho
ras tn̄ canonicas velut toxicū fugit. Cor/
pore aūt decorus extitit. vt imꝑatrix q̄ ho/
die viuit referat̄ dixiſſe ſe pulcriorē non vi
diſſe viꝝ. In p̄fata igitur vita aliquādiu vi
uens in ml'toꝝ ſcandalū. nullius hoīs hor
tamenta nec correctōes curauit. Hūc igit̄
dei manus inopinate lepra tetigit. que die
tim nolenti hoīm ꝯuerſationē abſcidit. et
in domū quandaꝫ ſibi ꝓpriā maguntie tru
ſit. vbi manens multo tꝑe impatientia ple
nus ⁊ dei timore vacuus factus eſt. Tan/
dem tā deformis corꝑe vt ſecūdū in lepro/
ſorio parē nō haberet. Deinde digitum dī
adeſſe ſentiēs. corde ꝯtritꝰ ⁊ ore ꝓmo ſue vi
te facinora ꝯfitebat̄ cum tātis lacrimis vt
oīm mentes ſtuperent q̄ virum ꝑagnoue/
runt. patiētia deniqꝫ tanta vſqꝫ ad mortem
dotatꝰ eſt vt qn̄cunqꝫ ꝯfeſſor ſuus frat̄ hē
ricus de cōfluentia ſacre theologie ꝓfeſſor
noſtri ordinis eū viſitaret. nō ab eo peteret
mortis accelerationē. vel doloꝝ q̄s multi/
pliciter patiebat̄ imminutionē. ſꝫ orare in/
quit deū ꝓ me mi pater quatenꝰ diuina mi
ſericordia mihi mea peccata idulgeat. et in
hoc ſecl'o ſecet ⁊ vrat q̄ꝫdiu ſibi placeat. Et
in hac patiētia tandē in pace reqͤuit. Que
ſiui aūt de circūſtantijs viri vn̄ tantū do/
nū infami iſti clerico ꝓuenerit. Et reſpon
ſum accepi ꝙ matrē nobilē multū deo de/
uotā habuit. q̄ viſa ⁊ audita filij diſſolutiſ
ſima vita. vota. p̄ces ⁊ elemoſynas velut ꝓ
mortuo fere ſine fine deo offerre ꝯſueuit. ⁊
ꝓ eo tanq̄ꝫ ꝓ filio ꝑdito ab iſto fieri ꝓcura/
uit. q̄uſqꝫ velut alter paraliticus in lecto ia
cens carnaliū voluptatū inſenſibilis. alie
nis fide ⁊ meritis ſanatus fuit.

XCII

Dn̄a quedam pulcra facie ſed pulcrior
fide. deuota deo. pia pauꝑibꝫ ⁊ elemoſinis
aſſueta. cū a pijſſimo patre deo tanq̄ꝫ filia
cariſſima ꝑcuſſa fuiſſet ſubito plaga lepre
⁊ tota facie deformata plāgētibꝫ oībꝫ q̄ vi/
debant eā. ipa ſola gaudebat gratias agēs
deo. Uiſitans aūt eā quidā ep̄us ⁊ videns
eam ſic horribiliter deturpataꝫ que tā ſpe/
cioſa fuerat ⁊ tā ſancta dicebat̄ ab oībꝫ fle/
re cepit ⁊ dei iudiciū admirari. Illa ꝟo ri/
dēs interrogauit eū quare fleret. Rn̄dit ꝙ
ex cōpaſſione nō poterat a lacrimis abſti/
nere. Inq̄renti ꝟo ep̄o q̄re ipſa riſiſſet Re/
ſpondit. Dn̄e ſi q̄s detineret̄ in carcere tali
pacto ꝙ nunq̄ꝫ exiret donec muri funditꝰ
corruiſſent. ſi videret muros paulatim cor
ruere ꝓ ſua liberatōe gauderet. Un̄ cū aīa
teneat̄ in corꝑis carcere gaudere debet qn̄
videt corpꝰ ſuū deficere ⁊ ad finē ſuū tēde/
re. ꝓculdubio ſciēs exitꝰ ſui tēpꝰ ꝓpinquare
vt ad ſui redēptoris aſpectuꝫ libera reuer/
tatur.

Inuidia

XCIII

Legit̄ in ſcala celi ꝙ cum q̄dam vetula
iret ꝑ viā iuuenis triſtis cum burſa plena
denarijs ſedebat iuxta arborem. qui inter
rogatꝰ a vetula q̄d haberet. rn̄dit. Demō q̄
dam ſum ⁊ affecto ſumme diſcordiā pone/
re inter talē virū ⁊ vxorē ſuā. Et q2 locutio
hūana mihi deficit q̄ eſt inſtrumentuꝫ oīs
mali. ideo nō poſſum aſſeq̄ qđ opto. Sed
q2 locutio tua mirabilis eſt hoc pacto tibi
do hāc pecuniā vt deducas rē ad effectum
Que accedēs ad domū mulieris affirma/
bat ſecrete ꝙ cū quadā adulterabat̄ vir ſu
us. ⁊ audiſſet ꝙ tūc ad hoc veniret inuēcu
la vt reciꝑet tunicā ꝓ nephario facto. tunc

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0498
TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG